

JORIS Joris wil ‘gezien’ worden.

Joris is ruim anderhalf jaar oud als hij mij ‘dwingt’ om hem bewuster te zien. Ik sta bij Snowy en Joris in de stal. Ik praat met Snowy en aai hem over zijn snuit. Ineens voel ik dat Joris met zijn horens tegen mijn rug stoot. Dit is de derde keer dat hij mij onverwachts stoot. Vooral omdat het nu van achteren gebeurt voelt het voor mij als een stiekeme aanval. Waarom gebeurt dit? De andere stieren doen dit nooit. Waarom Joris wel?

In eerste instantie word ik boos en dan is er geen goede communicatie mogelijk dus ik loop weg uit de stal.

Op een later tijdstip ga ik terug naar Joris en vraag aan hem waarom hij mij heeft gestoten. *‘Ik heb je zo vaak geroepen en terwijl je aan de andere dieren aandacht hebt gegeven, hoorde je nooit wat ik wilde vertellen. Ik heb je gestoten en nog kreeg ik geen aandacht. Pas nu ik je in je rug heb gestoten kijk je naar mij, maar dan word je boos en loop je weg’.*

Even weet ik niets te zeggen maar dan beseft ik dat hij gelijk heeft. Ik beseft dat dit nodig was om hem écht te gaan ‘zien’. Joris wil zo enorm graag de aandacht die hij zo lang heeft gemist terwijl de andere dieren dat wel kregen en nog steeds krijgen. Joris heeft mij daartoe enige keren harder gestoten dan ik van de dieren verwacht, maar het was nodig om mij ‘wakker’ te maken.

‘Joris je hebt gelijk. Alhoewel ik het vervelend vind dat je mij hebt gestoten, begrijp ik waarom je dat hebt gedaan. Het is oké dat je dat hebt gedaan. Sorry jongen dat ik je zo weinig aandacht heb gegeven. Wil je een volgende keer proberen om mij op een andere manier alert te maken? Misschien een lik in mijn gezicht of zoiets?’

Dan zal ik jou nu eens even uitgebreid komen knuffelen en jou zeggen dat ik toch echt heel veel van jou houd en dat ik jou heel oprecht een lieve jongen vind’.

Joris ondergaat het knuffelen stralend terwijl hij doodstil blijft staan.

Joris heeft mij nooit meer gestoten.

Eenmaal ‘wakker’ heb ik Joris leren kennen als heel zacht, lief en bescheiden. Hij stelt zich niet op de voorgrond, eist geen leiderspositie op. Het enige dat hij wil is ‘gezien’ worden.

En gezien wordt hij! Daar zorgt Joris zélf wel voor. Cursisten worden bijna als magneten aangetrokken door zijn charmes en zijn liefdevolle inborst.

Zijn buik vol krijgen (óvervol krijgen) dat krijgt hij ook voor elkaar: met zijn enorm snelle eten heeft hij zijn kuilgras veel sneller op dan de andere dieren en dus denken cursisten meestal dat Joris minder heeft gehad en krijgt hij weer een nieuwe lading voer ... dus krijgt hij altijd meer dan anderen. Zijn smekende ogen doen dan de rest en wederom krijgt Joris te eten.

Dus al met al is het oude verhaal van vroeger (Joris krijgt niet genoeg te eten) absoluut niet meer van toepassing op hem. Vaak vertel ik lachend tegen Joris dat hij moet opletten dat die buik niet een keer uit elkaar klapt. Joris is het daar natuurlijk niet mee eens .. nee die kijkt of er ergens nog eten aankomt.

Ooit heb ik eens aan Joris gevraagd of hij voldoende eten had gehad. Voordat ik mijn vraag helemaal had gesteld kwam het zeer stellige antwoord van Joris: *‘Nooit!’*

Joris maakt een merkwaardige keuze. Of toch niet ?

Snowy is in juli VRIJgekocht. De boer wil dat zijn dieren gescheiden worden van mijn dieren en dus worden Anguel en Snowy apart gezet.

Snowy en Joris worden daardoor gescheiden. Dit tot groot verdriet van beiden.

Ik heb voor Anguel en Snowy gelukkig een andere locatie gevonden: een wei met een klein stalletje. Het stalletje is te klein om stieren te laten overwinteren dus gaan ze in de wintermaanden terug naar de boerderij en stal waar ze zijn geboren. In de zomermaanden kunnen ze lekker buiten leven op de 2de locatie.

Joris heeft het een en ander opgevangen van de aankoop van Anguel en Snowy en dat deze stieren weggaan naar een andere locatie. Joris wil graag met hen mee, maar Joris is niet van mij en de boer wil Joris nog steeds niet verkopen. Nu Anguel weg is, wil de boer met Joris gaan fokken. Volgens de boer krijgt Joris bij hem een heel fijn leven en wil een stier niet anders dan tussen de koeien zijn. Ik ga hierover met Joris in gesprek.

Joris heeft nog nooit tussen de koeien gestaan, maar zegt hierover het volgende:

'Het heeft lang geduurd voordat je naar mij luisterde en daar heb ik veel verdriet van gehad. Nu pas heb ik het gevoel dat ik er ook bij hoor. Ik merk dat je er elke keer bewust aan denkt om mij te begroeten en mij over mijn snuit te aaien. Dat vind ik heel fijn. Het maakt mijn leven hier een beetje plezieriger want ik vind het erg saai hier. Snowy kan niet met mij spelen en de 'kleintjes' die dat wel zouden kunnen, die staan afgescheiden. Ik verveel me erg. Ik zou het fijn vinden als jullie vaker komen en natuurlijk wil ook ik heel erg graag vrijheid. Ik verlang ernaar om in de wei te rennen en het heerlijke gras te eten. Jullie weten hoe graag ik gras eet. Die enkele keer dat jullie voor mij gras plukken is het zo weinig. Ik weet wat jullie voor plannen hebben en ik wil heel, heel erg graag mee. Ik wil hier niet achterblijven.

Ik begrijp dat ik bij de koeien zou mogen als ik hier blijf. Of ik dat fijn vind? Op dit moment hoef ik het niet en wil ik het niet. Ik wil met de anderen mee. Ik hoor er eindelijk bij. Als de anderen weggaan is hier alleen een heel klein stiertje. Wat moet ik daarmee? Wat als ik weer weg moet van de koeien? Dan sta ik weer alleen? Nee ik wil echt heel erg graag met de anderen mee'.

Ik probeer de boer uit te leggen wat Joris heeft verteld en dat zijn voorkeur uitgaat naar meegaan met de stieren Anguel en Snowy. De boer gaat niet akkoord en zegt dat het wel anders wordt als Joris eenmaal tussen de koeien heeft gestaan. Volgens de boer zal hij dan niet meer weg willen van de koeien en bovendien zijn fokstieren daarna veel moeilijker in de omgang met mensen. Dit is de mening van de boer. Joris laat zien dat dat niet voor elke stier geldt.

Joris wordt tussen de koeien gezet. Met het gesprek met de boer in mijn achterhoofd is mijn reactie: *'Hé Joris wat fijn jongen! Dat is toch wat stieren het liefste willen? Tussen de koeien? Dat is toch 'de natuur'?*

Joris geeft geen antwoord op mijn vraag.

Omdat Joris in de binnenstal staat verlies ik hem uit het oog. Volgens de boer gaat het prima met Joris: hij dekt de koeien en heeft daar veel zin in. De boer vindt Joris prettig in de omgang hetgeen de boer toelicht met de woorden: *'Ik kan zó onder zijn poten doorlopen. Dat kun je niet gemakkelijk bij een stier. Deze stier laat ik niet gaan'*. Dat vind ik jammer om te horen want inderdaad, Joris is een grote lieverd en die had ik ook graag vrijgekocht. Maar het belangrijkste is dat een dier gelukkig is en volgens de boer is dat zo.

De enkele keer dat ik Joris zie lijkt het alsof Joris verdrietig is. Verbeeld ik het mij of wordt hij steeds magerder? Joris is meestal op te grote afstand van mij om het echt goed te kunnen zien. We komen niet tot een gesprek.

Op een dag hoor ik Joris roepen. Ik ga naar hem toe en zie een intens verdrietige Joris die heel slecht loopt. Ik schrik enorm: *'Wat is er aan de hand Joris?'*

'Ik wil hier niet zijn. Ik wil hier weg, weer terug naar de andere jongens. Die zijn mijn vrienden. Deze koeien zijn niet aardig. Ik kan niet bij het voer komen om te eten en als ik op een andere plaats voer krijg, dan verstoten de koeien mij van het eten. Jij zou mij toch weghalen? Jij hebt toch gezegd dat ik bij mijn vrienden mocht blijven?'

'Oei Joris. Ik heb gezegd dat je mee zou kunnen met de andere dieren als ik het allemaal geregeld kan krijgen. Lieve jongen ik ben afhankelijk van andere mensen: ik moet genoeg geld bij elkaar krijgen om je te kunnen kopen.

Vind je het hier vervelend Joris? Je bent bij de koeien en over enige weken mag je lekker naar buiten de wei in met de koeien. Het is onzeker wat voor leven ik jou kan geven. Het is maar de vraag of ik ergens een stal kan vinden en als er geen wei te vinden is zou je altijd

binnen moeten staan. Bovendien is het maar de vraag of de boer je wil laten gaan. De boer is heel blij met jou en hij wil je graag bij de koeien houden. Hij vindt je een heel lieve stier en wil heel graag kalfjes van jou. Dat is toch ook heel bijzonder hè Joris, dat er kalfjes komen van jou? Ik wil die kleine lieverds van jou wel leren kennen hoor.

Joris ik heb het al gevraagd aan de boer maar hij wil je bij zich houden. Ik zal het echt nog een keer vragen maar ik betwijfel of het gaat lukken'.

Joris zegt niets maar draait verdrietig zijn kop weg.

Ik praat weer met de boer maar die wil Joris inderdaad niet laten gaan.

Dat vind ik altijd weer zo verschrikkelijk moeilijk .. als er iets aan de hand is met het dier van iemand anders en ik geen zeggenschap heb in wat er gaat gebeuren met een dier, ik geen mogelijkheid heb om het leven van het dier plezieriger te maken.

Joris weet zichzelf vrij te krijgen

Aangezien ik niets kan doen lost Joris het zelf op en wel op de volgende manier: hij creëert een lijfelijk probleem.

Joris krijgt steeds meer last van zijn achterpoten en op een gegeven ogenblik kan hij bijna niet meer lopen. Hij wordt mager van de pijn.

Door de pijn en de slechte achterpoten kan hij de koeien niet meer dekken en heeft hij geen nut meer voor de boer. Na enige weken wordt Joris weer in het andere stalgedeelte gezet tussen de slachtstieren. De boer vindt het heel erg jammer maar hij kan niets met Joris doen en gaat hem vetmesten om te laten slachten.

Ik ga met Joris in gesprek.

‘Joris wat ben je aan het doen?’

‘Ik wil weg bij de koeien. Ik heb je al verteld dat ik bij mijn vrienden wil zijn en jij kon mij niet helpen.’

‘Maar jongen je hebt zo’n pijn. En ik moet het geld nog bij elkaar krijgen Joris. Als ik te weinig geld heb. Wat dan? Dan wordt je geslacht. Kun je dan toch maar beter bij de boer blijven?’

‘Nee. Ik wacht tot jij mij kunt kopen.’

‘Ik heb toch liever dat je je poten weer helemaal gezond maakt. Ik vind het erg moeilijk om te zien dat je zo’n pijn hebt. De boer zal je waarschijnlijk toch wel laten gaan.’

Joris geeft geen antwoord. Hij heeft zijn mening gegeven en blijft daaraan vasthouden. Hij komt er niet meer op terug. Als ik er op andere momenten nog met hem over wil praten, reageert hij niet.

Ik krijg het geld voor de aankoop van Joris niet bij elkaar. Als de tijd gaat dringen en het slachthuis in zicht komt, dan moet mijn spaarpotje eraan geloven. Het zij zo. Ik kan het niet over mijn hart verkrijgen dat zo’n grootse lieverd die zó ver wil gaan om vrij te zijn, geslacht zal worden. Ook Joris krijgt zijn vrijheid en weet zeker dat hij nooit geslacht zal worden.

De reactie van Joris?

Nadat hij vrijgekocht is zijn zijn poten al vrij snel helemaal in orde en tot op de dag van vandaag zijn die nog steeds oké !

